

Conni este curajoasă

O poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Janina Görrissen

Oradea, 2025

Astăzi Conni și tatăl ei merg în vizită la bunici. Bunica și bunicul tocmai și-au scos din garaj rulota și o curăță temeinic.

Connie se urcă în rulotă cu bunica. Ei i se pare că rulota arată ca o casă în miniatură, cu aragaz, dulapuri, mese și bănci. Oare unde sunt paturile? Bunica îi arată cum băncile se pot transforma rapid în paturi. Ce grozav! Connie ar vrea să călătorească și ea cu o astfel de rulotă!

– Haide cu noi în excursie, dacă îndrăznești! spune bunica.

Desigur că vrea să meargă. Sigur că îndrăznește. Conni merge imediat afară la tatăl ei.

– Pot să plec în călătorie cu bunica și bunicul? Te rog, te rog, te rog!

Tatăl îl privește neîncrezător pe bunicul. Oare ar fi de acord?

Dar bunicul spune:

– De ce nu? Poate vine și Miki, verișorul lui Conni. Cei doi copii sunt aproape de aceeași vârstă. Cu el, excursia va fi și mai grozavă.

Conni sare entuziasmată de pe un picior pe altul. În cele din urmă, tata cade de acord, dacă nici mama nu are nimic împotriva.

În seara de dinaintea plecării, Conni, plină de entuziasm, își face bagajele împreună cu tata. Tata a fost cândva cercetaș și știe exact ce le trebuie pentru camping. Dar, mai târziu, culcată în pat, Conni simte un fior de teamă în stomac. Oare într-adevăr să plece în călătorie fără mama și tata?

– Uneori trebuie să-ți învingi teama pentru a trăi ceva frumos, îi spune mama. Iar tatăl îi promite:

– Ne poți suna oricând de pe telefonul mobil al bunicilor.

Și dacă nu te vei simți bine, vin să te iau.

A doua zi dimineață, temerile lui Conni dispar ca prin farmec.
Așteaptă nerăbdătoare sosirea bunicilor.
În sfârșit! Iată mașina bunicului cu rulota!
Conni îi întâmpină fericită pe
bunici și pe Miki.

Apoi își îmbrățișează
părinții, îl mai pupă o dată pe Iacob,
frățiorul ei mai mic, și îl mângâie pe motanul
Miau pe blană, în semn de rămas-bun.